

For at estimere synergien foretages en række beregninger:

1. Estimering af kommunernes forbrug på at kontrollere oplysninger, som stammer fra en central indberetter
2. Overvejelser om ressourceanvendelse fremadrettet, hvis kontrol af printfelter og delvise printfelter opgives ved den enkelte skatteyder

Ad 1) Estimering af kommunernes forbrug på at kontrollere oplysninger fra central indberetter

Der findes ikke nogen entydig opgørelse af kontrolindsatsen i kommunerne til kontrol af de enkelte felter. Overordnet findes to datapunkter til en vurdering af kommunernes forbrug til kontrol:

- Antal udsøgninger på de enkelte felter
- Antal ansættelsesændringer på feltniveau

Ingen af de to punkter er optimale til opgørelse af kommunernes ressourceforbrug på opgaven.

Antal udsøgninger på de enkelte felter er et mål for, hvor meget de centrale systemer anbefaler kommunerne at udsøge på de enkelte felter. De siger således mindre om den egentlige adfærd. Et yderligere problem er, at der ikke entydigt ud for hvert udsøgningskriterium fremgår, hvilke selvangivelsesfelter det vedrører. Et enkelt udsøgningskriterium vedrører ofte flere felter, ligesom et felt kan gå igen i flere kriterier. Det vurderes derfor ikke umiddelbart at kunne anvendes. Det fremgår dog, at omtrent 15 % af printfelter udsøges til kontrol årligt, hertil kommer, at en række delvise-printfelter udsøges.

Tabel 3.2.3.2 Udsøgninger fordelt på type af felter

	<i>Antal kriterier</i>	<i>Antal udsøgninger</i>	<i>% fordeling</i>
Printfelter	24	100.863	15%
Delvist	12	155.425	24%
Ej printfelter	31	286.822	44%
Kan ej henføres til felt	10	110.058	17%
I alt		653.168	100%

Kilde: ToldSkat, Notat om et muligt besparelspotentiale i lønmodtagerligningen

En anden metode til opgørelse af det kommunale ressourceforbrug til kontrol af printfelter er det faktiske antal ansættelsesændringer. Med andre ord observeres de faktiske ændringer. Ændringer kan imidlertid skyldes såvel borgeren som skatteforvaltningen. Det vurderes dog ikke at udgøre noget stort problem i forhold til at vurdere skatteforvaltningens ressourceforbrug, hvis det kan antages, at hver ændring fra borgeren har samme sandsynlighed for at generere arbejde for skatteforvaltningen.